

Zondag, 21 mei 1995.

We vertrekken vroeg, 07.00 uur, omdat Leeuwarden op 220 km afstand van ons ligt. We komen tegelijk met de Sky Bandits om 09.00 uur op het competitieveld aan. We horen dat er nog twee andere teams mee doen vandaag, Line Up en Total Eclipse. We zijn blij te vernemen dat het goed met hen gaat en zijn benieuwd te zien hoe goed zij het doen. Het competitieveld is een grasveld naast een industriegebied dichtbij Leeuwarden. Gelukkig is het gras droog als gevolg van het goede weer van de laatste tijd. Ik ben helemaal vergeten een paar spikeschoenen voor dit soort terrein aan te schaffen! Er zijn weinig individuele vliegers en is slechts één duo-team aanwezig om deel te nemen, daarom gaat alles veel sneller dan in IJmuiden. Het feit dat er slechts 3 juryleden zijn helpt ook. Na de pilot-meeting doen we een kortstondige warming-up, maar onze concentratie is niet 100%. Het is de laatste tijd gedurende de oefeningen ook niet 100% geweest. Ik kan de vinger niet op de oorzaak leggen. Misschien komt het, omdat we de routines nu uit ons hoofd kennen en we iets nieuws moeten hebben om gestimuleerd te raken.

We zijn het eerst aan de beurt voor de verplichte figuren en de freestyle precisie. De wind is zwak en we besluiten de Ultra-Lights te gebruiken. Het gaat goed met de verplichte figuren, maar als we met de freestyle beginnen neemt de wind plotseling toe. We kunnen niet van vliegers wisselen. Paul wordt nerveus omdat we naar voren getrokken worden en waarschuwt me voortdurend naar achteren te gaan. Maar na Berck Plage ben ik de laatste die herinnert moet worden aan de maat van het veld en ik erger me aan zijn opmerkingen. Ze leiden me af en op een zeker moment verwar ik zijn commentaar met een commando en maak een bocht wat sneller dan de anderen. Een kleine fout maar niettegenstaande een fout. Even later vergeet Nop een commando te geven, maar de rest van ons maken instinctief de bocht, hetgeen ons doet beseffen hoe onmisbaar teamleiders eigenlijk zijn!

Het team Total Eclipse, een vier-man tellend team, en het team Line-Up een vier-man en één vrouw tellend team (normaal gesproken vijf-man en één vrouw, een van de leden is op het moment op vakantie) komen na ons. De Sky Bandits zijn de hekkensluiters. Nadat we naar de andere teams gekeken hebben constateren we dat, hoewel we een nogal slordige precisie routine deden, ons team het sterkste was en onze kansen hoog te scoren goed zijn. Over onze balletroutine zijn we niet zo zeker, wetende dat de ballet routine van de Sky Bandits hun sterkste punt is waarmee ze een kans hebben ons te verslaan. We kunnen ons geen fouten in onze ballet-routine permitteren.

Na de lunch is er een Rokkaku gevecht en we nemen voor de eerste keer deel met onze roze Rokkaku's. De competities vangen weer aan en dit maal treden de Sky Bandits het eerst op, hierna Total Eclipse, Line Up en daarna wij. Van hetgeen ik kan zien (wij doen weer dienst als grondploeg) doen de Sky Bandits het weer uitzonderlijk goed. Total Eclipse presteert eveneens goed, maar tegen de tijd dat Line Up optreedt valt de wind weg en moeten er diverse wind stops gehouden worden. Nu en dan is er enige minuten een stabiele wind; Line Up gebruikt zo'n moment en voltooit net de routine. Terwijl wij in het veld op onze beurt wachten komt Judith, de vriendin van Richard, langs en vertelt ons dat wij de precisie wonnen. Dit montert ons onmiddellijk op en tegen de tijd dat het onze beurt is zijn we kalm en er klaar voor. Zoals gebruikelijk voel ik me meer ontspannen bij de ballet-routine dan bij de precisie-routine. Het is verbazingwekkend wat de competities met de oren van Nop doen. We hebben niet meer op muziek geoefend sinds IJmuiden (uitgezonderd met de sticks), maar opnieuw, op het kritieke moment zijn Nop's commando's perfect getimed. We vliegeren goed en zijn blij dat de competitie voorbij is. Het is tijd om te ontspannen en van de warme middag te genieten.

Resultaten nationale competitie Leeuwarden.

Team	Precisie	Ballet	Totaal
LineUp	(Scores tellen niet omdat ze ten tijde nog geen leden van STACK.NL waren)		
TotalEclipse	72.40	69.48	70.91
SkyBandits	79.75	70.42	75.10
DustDeviils	88.65	84.12	86.39

We zijn er verbaasd over dat we na het ballet zo veel hoger scoorden dan de Sky Bandits, want hun prestatie was toch bijzonder goed. We verwachtten op gelijk niveau te eindigen. Gedurende de debriefing aan het einde van de dag vernemen we, dat STACK.NL besloten heeft de regels voor de deelnemers die halverwege de competitie starten (start in de herfst in plaats van het voorjaar) niet te wijzigen aangezien twee teams hier sterk tegen waren. Dat betekent dat officieel de Sky Bandits en ons team niet in aanmerking komen voor de Wereld Cup dit jaar in Australië. Zelfs niet als een van de teams er in slaagt de andere Nederlandse teams gedurende de rest van het competitie-seizoen te verslaan. De enige kansen die overblijven zijn:

1. STACK.NL beveelt ons team aan bij het Wereld Cup comité of;
2. dat we "de wilde-kaart-uitnodiging" krijgen die naar het best geplaatste team van de Europese Cup gaat.

Een vreemde situatie!

Voor het ogenblik interesseert het ons niet. Voor ons is het belangrijker dat we in de komende internationale competities, zoals Quend Plage en de Noordzee Cup, goed presteren, zodat we deel kunnen nemen aan de Europese Cup in september. We voelen ons niet in een positie te ambitieus te zijn althans voor het ogenblik!

Vrijdag, 26 mei 1995.

We zijn al om voor 8 uur op het strand en de condities zijn perfect; eb, lichte wind en warm. Zo vroeg zijn er nog geen baders, alleen wat wandelaars met hun honden. Omdat we maar drie uur blijven nemen we de moeite niet de tent op te zetten. Fout. Terwijl we aan de vloedlijn aan het testen zijn komt er een speelse jonge husky naar onze bezittingen, snuffelt en vindt zijn weg naar onze koektrommel (we vergaten die te sluiten) en verorbert al onze koekjes... Het is een goede praktijk oefening. We krijgen het warm tijdens de precisie-routine en verbeteren enkele probleem punten die we onlangs ondervonden. Na een korte koffie pauze concentreren we ons op de drie verplichte figuren voor Quend Plage: de Dalton, de "One-Knit-One-Pearl" en de "Roly-Poly". Ieder van die figuren oefenen we verschillende malen, we discussiëren er over en lossen zodoende het bestaande probleem op voor we door gaan naar het volgende figuur. Nadat we er zeker van zijn oefenen we ze achter elkaar. Na nog een korte koffie pauze doen we stick-oefening op het nieuwe einde van de precisie-routine, die Nop heeft bedacht. Hierna proberen we die met de vliegers, maar enkele onderdelen pakken niet zo uit als we het bedoelden en we stellen die tijdens het vliegeren bij. We worden het uiteindelijk over de veranderingen eens, herhalen de sectie diverse malen, voegen het aan de nieuwe routine toe en eindigen met een perfecte landing. We kunnen zien dat het nieuwe einde een nieuwe en opwindende dimensie toevoegt aan de totale routine. We zijn erg tevreden over ons zelf. Dat zoveel kan worden bereikt in zo weinig tijd als de condities meewerken!

Zondag, 28 mei 1995.

We zijn weer om 8 uur op het strand. De 4-5 Bft wind komt uit het oosten. Richard is niet aanwezig door een verwonding aan een van zijn tenen, die in het verband zit. Hij had gisteren een aanrijding met zijn bromfiets. De resterende drie teamleden besluiten zich te concentreren op de verplichte figuren en diverse landingsmanoeuvres, omdat het weinig zin heeft de routines te beoefenen zonder Richard. Ondanks de rukkerige en turbulente landwind en het feit dat we met de stormvliegers moeten vliegeren (zonder het extra aangebrachte spinnakernylon) wordt het een erg succesvolle oefening. We realiseren ons dat we juist het meeste leren bij deze onregelmatige condities. Zelfs het